

Daniel Kitabı - Yüz Doxsan Altıncı

Peyğəmbərlik Paralelləri və İlahi Məyusluq: Vəhy 10-da Allahın Axırzaman Xalqının Vəhyedici Səfəri

Jeff Pippenger
2024-04-27

Vəhy kitabının onuncu fəslində, birinci və ikinci mələklərin xəbərlərinin tarixinin təsvir edildiyi yerdə, Allahın son gün xalqının rəmzi olan Yəhyaya əvvəlcədən bildirildi ki, onun rəmzi surətdə təmsil etdiyi tarixin içində bir məyusluq olacaqdı; və həmin məyusluq, onların imanını sınaqdan keçirmək məqsədilə, birinci və ikinci mələklərin tarixinin Millerçilərin anlayışına möhürlənmiş qalmış hissəsi idi.

Və göydən eşitdiyim səs yenə mənimlə danışdı dedi: Get, dəniz üzərində və yer üzərində duran mələyin əlində açıq olan kiçik kitabı götür. Mən də mələyin yanına gedib ona dedim: Kiçik kitabı mənə ver. O isə mənə dedi: Onu götür və ye; o, qarnını acı edəcək, amma ağzında bal kimi şirin olacaq. Mən də kiçik kitabı mələyin əlindən götürüb yedim; o, ağzımda bal kimi şirin idi; lakin onu yeyən kimi qarnım acı oldu. Vəhy 10:8–10.

Onuncu ayədə Yəhya əlində kiçik kitab olan qüdrətli mələyin endiyi 11 avqust 1840-cı ildən 22 oktyabr 1844-cü ildəki Böyük Məyusluğa qədər olan tarixi təmsil edir. O, bu tarixi simvolik şəkildə təmsil etməzdən əvvəl, göydən eşitdiyi “səs” ona bildirir ki, kiçik kitabı yediyi zaman, “o sənin qarnını acı edəcək, amma ağzında bal kimi şirin olacaq.” Acı məyusluq Millerçilərin imanını sınaqdan keçirən şey idi və o məyusluq gəlməzdən əvvəl onun haqqında bilmələri onlar üçün daha yaxşı deyildi; lakin Yəhya birinci və ikinci mələklərin xəbəri tarixi olan hadisələrin təsvirinə aid faktları bilməsi tələb olunan axırzaman xalqını təmsil edir.

Həmin müqəddəs tarix göstərir ki, axır günlərin xalqının üzərinə bir sınaq gətiriləcəkdi və bu, elə bir şeyə əsaslanan sınaq olacaqdı ki, sınaqdan əvvəl onu başa düşmək onlar üçün ən yaxşısı deyildi; bununla belə, bu, Millerçilərin eyni təcrübəsi deyildi, hərçənd birinci və ikinci mələklə təmsil olunan hadisələrin təsviri ilə tam uyğunluq təşkil edirdi, çünki yeddi ildırım da “öz ardıcılığı ilə açıqlanacaq gələcək hadisələri” təmsil edir.

Millerçilərin əsas tarixini bilmək tələb olunsa da, Allahın axırzaman xalqı hadisələrin eyni ardıcılığını Millerçilər kimi yerinə yetirəcəkdi; lakin Millerçiləri sınaqdan keçirən və əvvəlcədən bilməmələrinin onlar üçün daha xeyirli olduğu şeydən fərqli olaraq, onları başqa bir sınaq gözləyirdi; bu sınaq, Yəhuda qəbiləsindən olan Aslanın İsa Məsihin Vəhyini möhürdən açması üçün vaxtın yetişdiyi ana qədər möhürlü qalmış bir ünsür vasitəsilə meydana gətirilmişdi; bu isə Daniel on birin qırxıncı ayəsinin gizli tarixində baş verir.

Möhürlənmiş olan şey Allahın axır günlərdəki xalqını sınaqdan keçirmək üçün nəzərdə tutulmuşdu və bu sınaq Millerçilərin sındığı yol nişanı ilə uyğunlaşacaqdı; çünki istər Millerçi tarixindəki ilk yerinə yetmədə, istərsə də axır günlərin son yerinə yetməsində, yeddi ildırım “öz ardıcılığı ilə açıqlanacaq” “hadisələrin bir təsviri” idi.

Geniş şəkildə dərk edilməmiş həqiqət budur ki, Yəhya Məsihin kiçik kitabla 11 avqust 1840-cı ildə enişindən 22 oktyabr 1844-cü il Böyük Məyusluğuna qədər olan tarixi təmsil etdiyi kimi, həmin tarixin özü də 19 aprel 1844-cü ildə ikinci mələyin enişi ilə təmsil olunmuşdur. Birinci məyusluq, 11 avqust 1840-cı ildə kiçik kitabı yedikdən sonra 19 aprel 1844-cü ildə məyusluqla qarşılaşan Yəhyanın məyusluğu kimi başa düşülə bilər. Həmin məyusluq gəlib çatdıqda, ikinci mələk əlində bir “yazı” ilə endi.

“Başqa bir qüdrətli mələk yer üzünə enmək üçün vəzifələndirildi. İsa onun əlinə bir yazı qoydu və o, yer üzünə endikdə belə fəryad etdi: “Babil yıxıldı, yıxıldı.” Sonra mən məyus olanların yenidən gözlərini göyə dikərək, Rəblərinin zühuruna iman və ümidlə baxdıqlarını gördüm. Lakin çoxları sanki yatmış kimi key vəziyyətdə qalırdı; bununla belə, onların çöhrələrində dərin kədərini izi görünürdü. Məyus olanlar Müqəddəs Yazılardan gördülər ki, onlar ləngimə vaxtında idilər və görüntünün yerinə yetməsinə səbirlə gözləməli idilər. Onları 1843-cü ildə öz Rəblərini gözləməyə sövq edən həmin dəlil, Onu 1844-cü ildə də gözləmələrinə səbəb oldu. Yenə də mən gördüm ki, əksəriyyət 1843-cü ildə imanlarını səciyyələndirən o gücə malik deyildi. Məyusluqları onların imanını sarsıtmışdı.” Early Writings, 247.

Yəhyanın onuncu fəsildə təmsil etdiyi Millerçi tarix, həm birinci, həm də ikinci mələyin tarixidir. Bir mesajla birinci mələyin enişi və bir mesajla ikinci mələyin enişi, hər ikisi məyusluqla başa çatan müvafiq tarixlərin başlanğıcını göstərir; baxmayaraq ki, Yəhya daha birbaşa olaraq hər iki mələyin bütün tarixini təsvir edir. Hətta 22 oktyabr 1844-dən sonra, üçüncü mələk bir mesajla gəldikdə belə, 1863-cü ilin üsyanının məyusluğu, bir mesajla başlayıb məyusluqla başa çatan bir dövrün üçüncü şahidini təqdim edir.

2020-ci il iyulun 18-də üçüncü mələyin hərəkətinin ilk məyusluğu Millerçilərin ilk məyusluğuna paralel idi. Bir həqiqət möhürlənmişdi; necə ki, 1844-cü ilin həqiqəti də Rəbbin bəzi rəqəmlərdəki bir səhvin üzərində əlini saxlaması ilə möhürlənmişdi və bu da Millerçilərin ilk məyusluğunu doğurmuşdu. Sonradan həmin səhv başa düşüldükdə, Yəhuda qəbiləsinin Aslanı Öz əlini çəkdiyi üçün o səhv möhürdən açılmış oldu. 2020-ci il iyulun 18-dəki səhv, Onun “vaxt artıq olmayacaq” deyərək bəyan etdiyi zaman, 1844-cü il oktyabrın 22-də Öz əlinin qaldırıldığını qəbul etməkdən imtina edilməsi nəticəsində meydana gəldi.

İstər birinci mələyin birinci məyusluğunun Filadelfiya hərəkəti olsun, istərsə də üçüncü mələyin Laodikeya hərəkətinin birinci məyusluğu olsun, Onun əli nişangahı təmsil edir. 19 aprel 1844-cü ildə və 18 iyul 2020-ci ildə məyusluq səpələnmə vaxtını doğurdu. İstər 11 avqust 1840-cı ildə, istərsə də 11 sentyabr 2001-ci ildə toplanmış olanlar səpələndilər və bundan sonra Məsih Öz xalqını ikinci dəfə toplamağa başladı.

O, 11 sentyabr 2001-ci ildən başlayaraq bir xalq toplamışdı; çünki Məsihin vəftizi ilə təmsil olunduğu kimi, O Öz şagirdlərini toplamağa İlahi rəmz endiyi zaman başlayır, ondan əvvəl deyil. Sonra isə, bir dağılışdan sonra, Məsih Öz xalqını ikinci dəfə toplayır. Məsih Öz şagirdlərini vəftizindən başlayaraq toplamışdı və çarmıxın meydana gətirdiyi dağılışdan sonra, O Öz şagirdlərini ikinci dəfə toplamağa başladı. 2023-cü ilin iyulunda başlayan ikinci toplanmanın peyğəmbərlik həqiqəti, 18 iyul 2020-ci ildə möhürlənmiş olanların bir hissəsi idi, baxmayaraq ki, bu, aydın şəkildə Millerçilərin tarixinin bir ünsürü idi.

Daniel on birinci fəslin qırxıncı ayəsində, dibsiz quyudan çıxan vəhşi heyvan 2020-ci ildə yer vəhşi heyvanının hər iki buynuzunu öldürdü. 2023-cü ilin iyulunda Rəbb Özünün axır günlərdəki xalqını ikinci dəfə toplamağa başladı. Toplama prosesi müqəddəs Millerçi tarixinin daxilində təmsil olunur və həmin tarixdə Onun xalqını ikinci dəfə toplamasına dair iki tarixi şahid vardır. Toplama prosesi 2023-cü ilin iyul ayınadək möhürlənmiş qalmış peyğəmbərlik ünsürüdür. Onun xalqını ikinci dəfə toplamaq işi, yeddidən olan səkkizinci prezidentin ikinci seçkisindən dərhal əvvəl, Ukrayna müharibəsi tarixinin gedişində yerinə yetirilir.

1840-cı il avqustun 11-də Rəbb Millerçi hərəkətini topladı və bu toplanmanı 1842-ci ilin mayında nəşr olunmuş 1843 cədvəlinin təqdim olunması ilə işarələdi. Həmin cədvəl təməl xəbəri təmsil edirdi, çünki O zaman Millerçi məbədinin təməlini qoyurdu. Vəhy kitabının onuncu fəslindəki mələyin 1840-cı il avqustun 11-də enməsi Məsihin vəftizinə paraleldir; bu vəftiz isə, digər şeylərlə yanaşı, Məsihin Öz şagirdlərini seçməyə başlamasının göstəricisi idi.

“Yəhya, Andrey və Şimonun, Filip və Natanaelin çağırılması ilə xristian kilsəsinin təməli qoyulmağa başladı. Yəhya öz şagirdlərindən ikisini Məsihə yönəltdi. Sonra onlardan biri olan Andrey qardaşını tapdı və onu Xilaskara çağırdı. Daha sonra Filip çağırıldı və o, Natanaeli axtarmağa getdi.” The Desire of Ages, 141.

1798-ci ildə son zamanın başlanğıcından 1840-cı il avqustun 11-dək Uilyam Millerin işi Vəftizçi Yəhyanın işini təmsil edirdi; lakin Vəhy onuncu fəslindəki mələk, Məsihin vəftizi zamanı Müqəddəs Ruhun enməsi ilə simvolizə olunduğu kimi, endikdə, Rəbb Öz təməl şagirdlərini “topladı”. Bu iki şahid göstərir ki, Məsih Öz axırzaman xalqını Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin endiyi 11 sentyabr 2001-ci ildə topladı; lakin Millerçilərdə olduğu kimi, onlar möhürlənmiş yeddi gurultudan bir ünsür vasitəsilə sınaqdan keçirilməli idilər və bundan sonra Rəbb Öz xalqını ikinci dəfə toplayacaqdı.

Allahın axırzaman xalqının ikinci toplanışı, Daniel kitabının on birinci fəslinin on birinci ayəsinin lap sonunda təmsil olunan tarixdə, Putinin Ukrayna üzərində qələbəsiindən bir qədər əvvəl və Rusiyanın, eləcə də Putinin peyğəmbərlik şahidliyinin sona çatdığı on ikinci ayədən bir qədər əvvəl başladı. Buna görə də Daniel kitabının on birinci fəslinin on birinci ayəsi Vəhy kitabının on birinci fəslinin on birinci ayəsi ilə uyğunlaşır, çünki iki şahidin yenidən həyata qaytarıldığı yer məhz orasıdır.

Müqəddəs Millerit tarixində Rəbb 19 aprel 1844-cü il məyusluğundan sonra Öz xalqını ikinci dəfə toplamağa başladı və Rəbbin o vaxt Öz xalqını toplamaq üçün istifadə etdiyi vasitə onların Matta kitabının iyirmi beşinci fəslindəki on bakirə məsəlində, həmçinin Habaquq kitabının ikinci fəslində təsvir olunan gecikmə vaxtını yerinə yetirdiklərini dərk etmələri idi. Milleritlərin öz vəziyyətlərini anlayıb geri dönmələri üçün onlar özlərini Allahın peyğəmbərlik Kəlamında təsvir olunduqları kimi tanımalı idilər. Onlar Allahın xalqı olduqlarını, Öz xalqı olduqlarını iddia edənlərdən fərqli olaraq, görməli idilər. O, məyus olmuş xalqını toplayarkən, millətlər üçün qaldırılan bayrağın bir nümunəsini təqdim edirdi və bununla da Onun həqiqi, lakin məyus olmuş xalqı ilə sadəcə olaraq Onun xalqı olduqlarını iddia edən xalq arasındakı fərqi vurğulayırdı.

Və o gün Yesseyin kökü zühur edəcək; o, xalqlar üçün bir bayraq olacaq; millətlər ona üz tutacaqlar; və onun istirahətgahı izzətli olacaq. Və o gün belə olacaq ki, Rəbb Assurdan, Misirdən, Patrosdan, Kuşdan, Elamdan, Şinardan, Həmatdan və dəniz adalarından sağ qalmış Öz xalqının qalığını geri qaytarmaq üçün əlini ikinci dəfə uzadacaq. Və O, millətlər üçün bir bayraq qaldıracaq, İsrailin qovulmuşlarını toplayacaq və Yəhudanın səpələnmişlərini yer üzünün dörd bucağından bir yerə yığacaq. Yeşaya 11:10–12.

Peyğəmbər Yeremya 19 aprel 1844-cü ildə məyusluğa uğrayanları təmsil etdikdə, o, artıq “istehzaçıların cəmiyyəti” ilə əlaqədə olmadığını bildirdi; çünki onlar 1843-cü ilin baş tutmamış proqnozunu, Yeremyanın təmsil etdiyi şəxslərin yalançı peyğəmbərlər olduqlarına dəlil kimi istifadə edirdilər.

Məsxərəçilərin məclisində oturmadım və sevinmədim; əlinə görə tək oturdum, çünki Sən məni qəzəblə doldurmusan. Yeremya 15:17.

“İstehzaçıların məclisi” Yeremya tərəfindən təmsil olunanları qovub çıxarmışdı.

“Bir çoxları iman etməyən qardaşları tərəfindən təqib olunurdu. Kilsədəki mövqelərini qoruyub saxlamaq üçün bəziləri öz ümidləri barədə susmağa razı oldular; lakin başqaları hiss edirdilər ki, Allaha sədaqət, Onun etibarlarına tapşırdığı həqiqətləri bu cür gizlətməyi onlara qadağan edir. Az sayda olmayanlar sırf Məsihin gəlişinə iman etdiklərini ifadə etdiklərinə görə kilsə ilə ünsiyyətdən kənarlaşdırıldılar. İmanlarının bu sınağına tab gətirənlər üçün peyğəmbərin sözləri çox qiymətli idi: “Sizdən nifrət edən, adım naminə sizi qovan qardaşlarınız dedilər: Qoy Rəbb izzətlənsin; lakin O, sizin sevinciniz üçün görünəcək, onlar isə rüsvay olacaqlar”. Yeşaya 66:5.” Böyük Mübarizə, 372.

Rəbb millətlər üçün bir bayraq qaldırdığı zaman, bu, Onun İsrailin qovulmuşları olan Öz xalqının qalığını toplamaq üçün əlini ikinci dəfə uzatdığı vaxt baş verəcəkdir. Onlar artıq “istehzaçıların yığılmasında” oturmayanlardır.

“Yesseyin kökü” yəhudilikdən gələn bir qan xəttinin yəhudilikdən kənar bir qan xətti ilə birləşməsinin rəmzidir və bu, yalnız İsanın qan xəttini deyil, həm də İlahiliyin bəşəriyyətlə birləşməsinin rəmzini təmsil edir; çünki qaldırılan bayraq əlaməti İlahiliyin bəşəriyyətlə birləşməsinin halına və təcrübəsinə əbədi olaraq möhürlənmiş bir xalqı təmsil edir; bu, həmçinin Daniel kitabının on birinci fəslinin onuncu ayəsində “qala” rəmzi ilə də təmsil olunur. Onuncu ayədə yüz qırx dörd minin möhürlənmə vaxtına qala barədə peyğəmbərlik anlayışı vasitəsilə işarə edilir; qala isə başdır. On birinci ayənin tarixində və Ukrayna müharibəsində Rəbb məyus olmuş didərginləri toplamaq üçün Öz əlini ikinci dəfə uzadır.

Buna görə də, Daniel on birin şahidliyini bir quruluş kimi əsas götürərək, bazar günü qanunundan bir qədər əvvəl papalığın peyğəmbərlik tarixinə müdaxiləsini müəyyən etdik. Yeddidən olan səkkizinciyə çevrilərək kilsə ilə dövləti birləşdirmə işinə başlayan və Tramp tərəfindən təmsil olunan Respublikaçı buynuzun fəaliyyətini gördük. Makkabilər tərəfindən təmsil olunduğu kimi, protestantlığın mürtəd buynuzunun xəttinə maliklik. Həmin ayələrdə təmsil olunan eyni tarixdə, yüz qırx dörd minin təcrübəsini, eləcə də həqiqi protestant buynuzunun işini cizgiləyən üç mələyin xəttini müəyyənləşdirərək, on qız məsələsinin xətti də olan yeddi gurultunun xəttini tətbiq edirik.

Həmin tarixdə həqiqi protestant buynuzu üçün hadisələrdən biri ikinci toplanışdır.

İkinci toplama ikinci mələyin xəbərinin tarixində baş verdi və o, həmçinin 1844-cü ildən 1863-cü ilədək üçüncü mələyin tarixində də baş verdi; beləliklə, Rəbbin pərən-pərən düşmüş sürüsünü toplamaq üçün əlini ikinci dəfə uzatmasının Millerçi tarixindən iki şahidi təsis olundu.

“23 sentyabrda Rəbb mənə göstərdi ki, O, Öz xalqının qalığını geri qaytarmaq üçün əlini ikinci dəfə uzatmışdır və bu toplanış vaxtında səylər ikiqat artırılmalıdır. Səpələnmə zamanı İsrail vuruldu və parçalandı, lakin indi, toplanış vaxtında, Allah Öz xalqını sağaldacaq və sarıyacaq. Səpələnmə zamanı həqiqəti yaymaq üçün göstərilən səylər çox az təsir göstərirdi, çox az şeyə, yaxud heç nəyə nail olurdu; lakin toplanış zamanı, Allah Öz xalqını toplamaq üçün əlini işə qoyduğu zaman, həqiqəti yaymaq üçün göstərilən səylər nəzərdə tutulan təsirini göstərəcəkdir. Hamı işdə birləşmiş və qeyrətli olmalıdır. Mən gördüm ki, indi, bu toplanışda bizi yönəltmək üçün nümunələr kimi səpələnməyə istinad etməsi hər kəs üçün yanlışdır; çünki əgər Allah indi bizim üçün o zaman etdiyindən artıq bir şey etməsəydi, İsrail heç vaxt toplanmazdı.” Early Writings, 74.

“Erkən Yazılar”a əlavədə Bacı Uayt indicə sitat gətirilən qeydi izah edir:

“3. Rəbbin ‘xalqının qalanını bərpa etmək üçün ikinci dəfə əlini uzatmış olduğu’ barədə 74-cü səhifədə ifadə edilən baxış yalnız bir zamanlar Məsihi gözləyənlər arasında mövcud olmuş birlik və qüvvəyə, eləcə də Onun Öz xalqını yenidən birləşdirməyə və ayağa qaldırmağa başlamış olması həqiqətinə aiddir.” Early Writings, 86.

11 avqust 1840-dan 22 oktyabr 1844-ə qədər olan dövrü təmsil edən yeddi ildırımın müqəddəs tarixi, 22 oktyabr 1844-dən 1863-cü il üsyanınadək olan müqəddəs tarixin tipi idi. Sətir üzərinə sətir prinsipi ilə, birinci tarix müdrik bakirələrin bir nümunəsini təmsil edirdi, ikinci xətt isə ağılsız bakirələrin bir nümunəsini təqdim edirdi. Hər iki tarix, yeyilməli olan bir xəbərlə enən bir mələyin gəlişi ilə başladı. Hər iki tarixdə mələyin gəlişi, səpələnmə ilə nəticələnən bir sınaq prosesini başlatdı və 1849-cu ilə gəldikdə, Bacı Uayta göstərilirdi ki, Rəbb indi yenidən, ikinci dəfə Öz əlini uzadır; bu dəfə məqsəd 22 oktyabr 1844-də səpələnmiş olanları toplamaq idi.

Onlar Böyük Məyusluq səbəbilə pərən-pərən düşmüşdülər; necə ki, 19 aprel 1844-cü ildə müdriklər də ilk məyusluqları üzündən pərən-pərən düşmüşdülər. İkinci toplanış müəyyən etdi ki, Rəbb “Öz xalqını yenidən birləşdirməyə və ayağa qaldırmağa başlamışdı.” İkinci toplanışda Rəbbin işi, xəbər üzərində bir-biri ilə birləşmiş və bəşəriyyəti Onun İlahiliyi ilə birləşmiş bir bayrağı ucaltmağı da ehtiva edir. Bayrağın məqsədi Allahın digər sürüsünü Babiləndən çağıraraq çıxarmaqdır; bu isə kişi və qadınların bayrağı görməsi ilə həyata keçirilir.

Bayraq, Bazar qanununun sınaq dövründə öz bəşəriyyətlərini Məsihin İlahiliyi ilə birləşdirmiş olanların ordusudur. Beləliklə, ikinci toplanış “Yesseyin kökü”nü müəyyən edir; o, ucaldılacaq və ikili peyğəmbərlik simvolizmini daşıyacaqdır: Rutun simvolizmini — yəni bayraq vasitəsilə toplanan, Boazla birləşdirilən bir büt-pərəstin simvolizmini; Boaz isə yüz qırx dörd minin simvolu olmaqla yanaşı, həm də Rut üçün bədalə ödəmiş və onun yaxın qohumu olmuş Xilaskarın simvoludur. Məsihin İlahi təbiətinin insan təbiətinin düşmüş cismi ilə təcəssümdə birləşməsi ilə O, bizim yaxın qohumumuz oldu. Ucaldılan bayraq, xəbər vasitəsilə birləşdirilən, Bazar qanunundan

əvvəl öz bəşəriyyətlərini Məsihin İlahiliyi ilə birləşdirmək işini başa çatdıranlardır.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

Müqəddəs Kitaba verilən dəyər onun öyrənilməsi ilə artır. Tələbə hansı tərəfə yönəlsə-yönəlsin, Allahın sonsuz hikmətinin və məhəbbətinin təcəssümünü görəcəkdir.

“Yəhudi təsərrüfatının əhəmiyyəti hələ tam dərk edilməmişdir. Onun ayinlərində və rəmzlərində böyük və dərin həqiqətlər kölgə şəklində ifadə olunmuşdur. Onun sirlərini açan açar Müjdədir. Xilas planı haqqında bilik vasitəsilə onun həqiqətləri anlayışa açılır. Bu möcüzəli mövzuları dərk etmək bizə, etdiyimizdən qat-qat artıq dərəcədə, verilmiş bir imtiyazdır. Biz Allahın dərinliklərini anlamalıyıq. Mələklər, qəlbləri peşmanlıq içində Allahın Kəlamını araşdıran və yalnız Onun verə biləcəyi biliyin daha böyük uzunluqlarını, enlərini, dərinliklərini və yüksəkliklərini almaq üçün dua edən insanlara açılan həqiqətlərə nəzər salmağı arzulayırlar.”

“Biz bu dünyanın tarixinin sonuna yaxınlaşdıqca, xüsusilə axır günlərlə əlaqədar peyğəmbərliklər bizim tədqiqatımızı tələb edir. Əhdi-Cədid Yazılarının son kitabı anlamamız gərəkən həqiqətlə doludur. Şeytan çoxlarının zəhinlərini kor etmişdir ki, Vəhy kitabını öyrənməmək üçün hər hansı bəhanəni məmnuniyyətlə qəbul etmişlər. Lakin Məsih Öz qulu Yəhya vasitəsilə burada axır günlərdə nə baş verəcəyini bəyan etmişdir və buyurur: ‘Bu peyğəmbərliyin sözlərini oxuyan və eşidənlər, həmçinin onda yazılanları yerinə yetirən bəxtiyardır.’ Vəhy 1:3.”

“‘Əbədi həyat budur,’ Məsih dedi, ‘Səni, yeganə həqiqi Allahı və göndərdiyin İsa Məsihi tanısınlar.’ Yəhya 17:3. Nə üçün biz bu biliyin dəyərini dərk etmirik? Nə üçün bu əzəmətli həqiqətlər qəlblərimizdə alışıb-yanmır, dodaqlarımızda titrəmir və bütün varlığımıza nüfuz etmir?”

“Öz Kəlamını bizə verməklə Allah xilasımız üçün zəruri olan hər bir həqiqəti ixtiyarımıza vermişdir. Minlərlə insan bu həyat quyularından su götürmüşdür, lakin ehtiyatda heç bir azalma olmamışdır. Minlərlə insan Rəbbi özlərinin önünə qoymuş və Ona baxmaqla həmin surətə dəyişdirilmişdir. Onlar Onun xasiyyəti haqqında danışarkən, Məsihin onlar üçün nə olduğunu və özlərinin Məsih üçün nə olduqlarını bəyan edərkən ruhları içlərində yanır. Lakin bu araşdırıcılar bu əzəmətli və müqəddəs mövzuları tükətməmişlər. Daha minlərlə insan xilasın sirlərini araşdırmaq işinə qoşula bilər. Məsihin həyatı və Onun missiyasının xasiyyəti üzərində düşünlərkən, həqiqəti kəşf etmək üçün göstərilən hər cəhddə nur şüaları daha aydın şəkildə parlayacaqdır. Hər yeni araşdırma indiyədək açılmış olandan daha dərin maraq doğuran bir şeyi üzə çıxaracaqdır. Bu mövzu tükənməzdir. Məsihin bəşər alması, Onun kəffarə qurbanı və vasitəçilik xidməti zaman davam etdiyi müddətcə çalışqan tədqiqatçının zəhnini məşğul edəcək; o isə saysız-hesabsız illəri ilə göylərə baxaraq belə nida edəcək: ‘Təqvanın sirri böyükdür.’”

“Əbədiyyətdə biz burada əldə edilməsi mümkün olan nurlanmanı qəbul etmiş olsaydıq, idrakımızı açacaq olan şeyi öyrənəcəyik. Xilas mövzuları sonsuz əsrlər boyunca xilas olunanların qəlblərini, zəhinlərini və dillərini məşğul edəcək. Onlar Məsihin Öz şagirdlərinə açmağı arzuladığı, lakin onların dərk etməyə imanları çatmadığı həqiqətləri anlayacaqlar.

Məsihin kamilliyi və izzəti barədə yeni baxışlar əbədi olaraq, əbədiyyət boyu üzə çıxacaq. Sadiq Ev Sahibi sonsuz çağlar boyunca Öz xəzinəsindən həm yeni, həm də köhnə şeylər çıxaracaq.” Christ’s Object Lessons, 132–134.